

ПРОБИ ПЕРА

Ніколаєнко Маргарита,
студентка 1 курсу
Полтавського юридичного коледжу
Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого

А РОЗКАЖИ МЕНІ, ДІДУСЮ...

*Моє серце в'ється, б'ється,
Наче птах підстрелений.
Туман в горах розміється,
Гратиме, ніччю заведений.*

Дідусю, розкажи мені про війну!..

[Тягнеться моя доля слідом за мною. Куди не піду і там уже вона – чекає на мене у своїх червоних шатах, стереже мене, невідворотна, наче Цербер своє ні на що не схоже Пекло пам'яті. Не випустить вона жодного слова, бо так просив її я. Ніколи нікому не відкриє вона того пейзажу, що бачу день у день. Тут вишні не цвітуть, нема і жайворонків. Тут зима, усе голе й пусте, єдиний рух – біжить струмок, але вода там червона...]

Любиш безодню – май крила. Не маєш крил – вчися красиво і довго падати...

Світ тонує – ми не бачили, Чули тільки постріли. І до неба прагнули В час, коли йшли спраглими.	Боже небо так далеко, Нам бо не достати. Ти лети-лети, лелеко, Вий гніздо близь хати.
--	--

Так хотіли світлий день Зустрічат над хмарами І просили свою тінь: «Не гнись під ударами!»	Моя ж думка важко лине Слідом за тобою. Не сумуй за мною, нене, Таку ж маю долю...
---	---

Я пишу тобі... Дивлюсь у небо з жадобою стріляного птаха... Обливаю кров'ю полеглих під тиском пустих чуттів бідне серце...

Я пишу тобі... Іще люблю тебе... Пишу іще, бо вічність тут примирливо близька, а у ній любові нема. Кажу, що люблю, а сам ріжу тупим ножем тоненьку нитку тієї самої любові.

*Як ти там? Сумуєш чи, може, вже звикла? –
Мабуть, звикла... я знаю, звикла. Ми ж бо до всього
звикаємо, лише б його було ладне винести тіло, а душа
то така – ілюзія вічності і спокою.*

*Чую поряд чергу пострілів. Може який влучив?
Може кого поранено? – А я пишу в цей час тобі... – Я
втрачаю себе... Дорога, люба!.. Втрачаю себе...*

*Чудиться мені, що немає сонця, здається, зайшло за
відріз червоного-червоного шовку. Новий світ творимо...
новий світ... А старий під нашими кирзаками у бруді
осені потопав.*

*Я більше не я... Навіть якщо верну до тебе, не
стану ніколи таким як був, бо, здається, що пройдеши
було не зі мною. А як не верну, знай: помер – не я.*

*З неба перші краплі, мені пора заховати листа
й мокнути під цим єдином чистим дощем. Хочу змити
бруд, що облітив душу. Як жаль, що ця вода його не
дістане...*

Ще люблю тебе...

Ще твій...

Ще вірю...

Війна... Мені хочеться сміятися їй в обличчя!
Безнадійно й лукаво до огидності. Тепер я знаю, що
значить падіння моралі – це пустка. І вона у мені.

*Ось і все!.. Забуто минуле – нема його. А майбутнє
закрите від ока чорними хмарами – не вірю у нього. На
душі – нічого. Була колись і віра, і сліпа надія, тепер
– вижженість невідворотності.*

Моє серце в'ється, б'ється, Наче птах підстрелений. Туман в горах розміється, Гратиме, ніччю заведений.	Мчить вітер над ланами, Попіл розмітає. Пам'ять йде моя лісами, Там сонця немає.
--	---

Війна... моє життя... чорна музика палючого
роялю... одна мить вічності... один подих... і нічого
назад... за когось тільки вперед... за себе: «Прощай,
мамо!»... світ на долонях долі... на шальках терезів...
уже нема правих... є тільки сизий попіл...

**• І що ж тобі, дитино, розказати про війну – про
що бійно ідеї в рожевій оправі, яка захлилася
потоками крові і харкала смертю?..**

КОНТЕМП – ТАНЕЦЬ ДУШІ І МОВА ТІЛА

«Lady Dance» вперше
на сцені під час заходу до Дня юриста

Нещодавно у Полтавському
юридичному коледжі Національного
юридичного університету імені
Ярослава Мудрого було створено
танцювальний колектив «Lady
Dance» зі стильовим напрямом
– контемп. Студенти мають
можливість відкривати в собі нові
можливості, водночас представляти
свій навчальний заклад.

Засновником гуртка є методист
коледжу – Рак Світлана Валеріївна.
Студенти відвідують тренування
два рази на тиждень: у понеділок
та середу. Займаючись лише
60 хвилин, вони не виснажуються,
а лише підіймають свій життєвий
тонус. Нині у колективі 8 студенток,
а саме: студенти групи ПК-11-А
(Давиденко Валерія, Пампура Юлія,
Гербеї Людмила), студенти групи
ПК-12-А (Воскобийник Тетяна,
Корінна Анастасія, Шестакова
Каріна), а також студенти групи
ПК-13 (Абраменко Марина,
Дрижд Ярослава). Незважаючи на
такий короткий термін існування
колективу, його учасники вміло

«Lady Dance» підтримує свою
учасницю на конкурсі Міс ПЮІ-2014

доводять, що заставою успішності
колективу є його цілісність.

«Lady Dance» бере активну
участь у всіх заходах, які проводяться
в коледжі. Учасники колективу
мають можливість і бажання бути
відомими не лише у закладі, а й за
його межами.

Ю. ПАМПУРА
Студентка групи ПК-11-А

січень
2015
№ 01

Poltava Law College News

Газета Полтавського юридичного коледжу

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ
ПОЛТАВСЬКОГО ЮРИДИЧНОГО КОЛЕДЖУ

Коли створився Полтавський юридичний коледж
Національного юридичного університету імені Ярослава
Мудрого, постало питання щодо вибору старост та
заступників старост трьох груп коледжу з метою
організації роботи та об'єднання колективу в цих групах.
Студенти кожної групи самостійно обирали старост та їх
заступників, тому що на останніх покладена величезна
відповідальність щодо організації роботи, як навчальної,
так і громадської, мікроклімату у колективі, активності
групи у житті навчального закладу. Старостами груп стали
Дикань Д. (ПК-13), Борблик В. (ПК-12-А), Марченко Є.
(ПК-11-А).

Також була створена редколегія, яка стала
відповідальною за роботу з інформаційного забезпечення
коледжу: це створення газет, плакатів, буклетів з різною
корисною інформацією. Чудовою новиною для студентів
стало і те, що адміністрація зробила пропозицію щодо
створення власного Старостату юридичного коледжу,
до складу якого ввійшли старости груп, їх заступники,
преставники редколегії (прес-центру): Корінна Анастасія
– представник коледжу у Студпарламенті, Бабак Дарина
– відповідальна за культурно-освітню роботу, Ланюк
Ігор – голова первинної організації профспілки студентів
коледжу. Утворений Старостат покликаний сприяти

всесторонньому розвитку Полтавського юридичного
коледжу, представляти і захищати інтереси студентів.
Нині готуються вибори голови, на якого буде покладена
велика відповідальність за організацію роботи в коледжі
та налагодження дружніх стосунків між усіма студентами
та групами для покращення показників у навчанні.

Ми вдячні адміністрації коледжу за чудову роботу,
яка була проведена протягом першого навчального
семестру, за створення позитивної атмосфери у нашому
закладі. Студенти груп та Старостат докладуть зусиль
для подальшого розвитку та зміцнення позитивного
іміджу Полтавського юридичного коледжу.

І. ЛАНЮК

Голова профспілки студентів ПЮК

ПОЛТАВЩИНА – ЗЕМЛЯ МОЯ СВЯТА

У період з 19 по 21 листопада 2014 року Полтавським обласним центром туризму і краєзнавства учнівської молоді було проведено V обласну науково-практичну краєзнавчу конференцію учнівської молоді «Полтавщина – земля моя свята».

В очному етапі конкурсу взяли участь 138 учасників з 21 району та міста області, 4 закладів обласного підпорядкування.

У ході конференції було проведено пленарне засідання та організовано роботу секцій історичного краєзнавства, фольклору та етнографії, географічного та екологічного краєзнавства.

Обласна науково-практична краєзнавча конференція учнівської молоді показала, що районні та міські органи управління освітою проводять цілеспрямовану роботу з розвитку пошуково-краєзнавчих досліджень серед учнівської молоді Полтавщини, підтримують юних науковців.

Учасницею конференції «Полтавщина – земля моя свята» стала студентка Полтавського юридичного коледжу Кравченко Аліна (керівник: викладач коледжу Корнет С.О.), яка захищала свою роботу на секції історичного краєзнавства. Аліна нагороджена грамотою Полтавського обласного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді за активну участь у пошуково-краєзнавчій роботі, а тези її роботи «Духовні скарби мого краю. Тема України в творчості В.Г. Короленка» надрукована у збірнику статей обласної конференції 2014 року.

Вітаємо Кравченко Аліну з досягненнями у науково-краєзнавчій роботі та бажаємо нових успіхів!

Є. МАРЧЕНКО

Студентка групи ПК-11-А

ПЕРЕЙМАЄМО ДОСВІД

Ніколаєнко М. – студентка групи ПК-13-А, творча і талановита особистість, лауреат міського конкурсу есе на тему: «А розкажи мені, дідусю...», учасник V Міжнародної наукової конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Сучасний стан і перспективи розвитку держави і права» (11.12.2014 р., м. Дніпропетровськ, Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара).

СТАТТЯ ПРО ПРИНЦИПОВО НОВЕ

Процес обміну інформацією надзвичайно важливий у XXI столітті, адже він дозволяє дізнатися щось нове, розділити свої думки з іншими. Одними із заходів, де це можливо, є конференції. На сьогодні вони є дуже поширеним явищем, де можуть виступити не лише визнані наукові світила, а й люди, які лише роблять перші кроки у сфері професійного пізнання.

Для того, щоб взяти в ній участь, достатньо обрати тему дослідження і представити власний погляд на дану проблему. Можна сказати, що існує безліч питань, які потребують принципово нової точки зору. Тому подібні заходи безпосередньо сприяють цьому.

Отож, хочу розповісти вам мою історію участі у подібному заході.

По-перше, хочу зазначити, що потрібно обирати для участі ту конференцію, тематика і коло проблем якої для вас були б цікавими. Адже не потрібно погоджуватися на те, що зовсім не подобається.

По-друге, серед представлених напрямів потрібно обрати пріоритетний для вас, адже кожен з нас має свої інтереси і вподобання. А далі вже можна зосередити увагу на тому невеликому питанні, яке б хотілося розглянути.

Наступним кроком для мене був пошук та опрацювання літератури з обраної теми, тому що необхідно вивчити історію питання. Цей етап є надзвичайно важливим, бо коли ви починаєте більше дізнаватися і за допомогою вже існуючих джерел давати відповіді на ваші питання, то тим самим підсвідомо формуєте і свою власну думку з цього приводу. Тому я хочу застерегти від використання недостовірної інформації.

Після того як ви оберете і опрацюєте літературу, вам необхідно написати власні тези. Вони мають не перевищувати обсягу трьох сторінок, тому думки потрібно висловлювати чітко, точно та лаконічно. Але ні в якому разі не слід думати, що нічого не вийде, повірте – усе можливо.

Коли робота буде готова і детально перевірена, порадьтеся з вашим науковим керівником, який погляне на неї з вершини існуючого в нього досвіду, надасть свої рекомендації, а також напише рецензію на створені тези.

Після того, як усе було зроблено, робота була відправлена на вказану електронну адресу. Через деякий час, у разі заочної форми участі, вам має прийти збірник наукових тез з роботами усіх учасників конференції. Ваша обов'язково буде там! І повірте мені: це надзвичайно приємно – зустріти своє творіння на сторінках наукового видання.

І це я говорила лише про участь заочно, яка без сумніву, зробить вам приємність! А як же це слухати спочатку інших, а потім розповідати публічно з трибуни про власне дослідження? На це питання, я думаю, теж знайдеться достойна відповідь на сторінках майбутніх випусків газети. Тому чекаймо нових досягнень і перемог!

І наостанок хочу сказати: не бійтеся брати участь у тому, що для вас принципово нове, адже усе нове – це досвід, якого ніколи не буде достатньо.

Успіхів вам!

Ніколаєнко Маргарита

ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

Одним із заходів навчально-виховної роботи серед студентів Полтавського юридичного інституту та коледжу став туристичний похід на природу, присвячений Дню здоров'я. Чудова жовтнева погода дозволила студентам та викладачам активно і корисно провести своє дозвілля.

Програма заходу була цікавою і насиченою, не обійшлося і без конкурсів, під час проведення яких

азарт і силу зміг проявити кожен. Захоплююче пройшли змагання з футболу і волейболу. «Смачним»

був конкурс на приготування найоригінальнішої страви та її презентація.

Кульмінацією свята стало перетягування канату. Фізична підготовка учасників дала можливість вийти в фінал 2-ом командам: викладачів та студентів. Та все ж досвід перемогла юність.

Творчим і неординарним виявився конкурс на кращий вірш про похід, похідну пісню. У ньому проявили себе обдаровані студенти закладу. Осіннє царство природи надихало нас: ми фантазували,

римували, відпочивали разом з золотавою Осінню.

Пізнавальною була і вікторина з історії рідного краю. Відрадно, що молодь проявила неабиякі знання.

Під гучні оплески та щасливі посмішки відбулося вручення нагород та подарунків.

Позаду лишилися погожі осінні дні, а в пам'яті й досі море сміху, розваг, щирого спілкування. Ми з нетерпінням чекаємо на нові спортивні події.

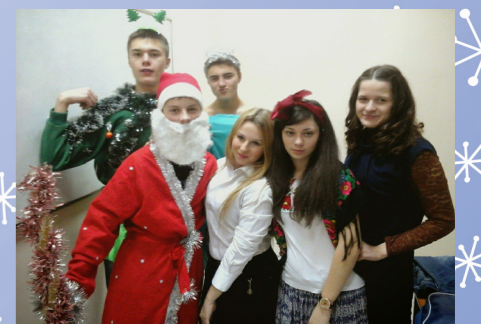
Д. ДИКАНЬ

Студентка групи ПК-13

СВЯТКУВАННЯ НОВОГО РОКУ

24 грудня в Полтавському юридичному коледжі відбулися новорічні дійства для студентів та співробітників, під час яких Старостатом було оголошено збір коштів для учасників АТО.

Концерт проходив за сценарієм, підготовленим студентами, і включав в себе пісні, танці, елементи студентського КВК, театралізовані сценки. Кожна група заздалегідь готувала власні новорічні виступи, щоб найкраще та найоригінальніше привітати однокурсників, викладачів, працівників закладу з новорічними святами. Усі учасники отримали море задоволення та гарних привітань. А солодкі призи, які були вручені групам, виявилися приємною несподіванкою.

СВЯТО КРАСИ І ТАЛАНТІВ

18 листопада у стінах Полтавського юридичного інституту відбувся конкурс краси і талантів – «Міс ПЮІ». Своєю майстерністю продемонстрували студентки 1-5 курсів Полтавського юридичного інституту та студентки I курсу Полтавського юридичного коледжу. Оцінювали конкурсантів Гуророва Н.О. – директор ПЮІ НЮУ ім. Ярослава Мудрого, Селіхов Д.А. – в.о. директора ПЮК НЮУ ім. Ярослава Мудрого, Купецал С.В. – завідувач кафедри соціально-економічних та гуманітарних дисциплін ПЮІ, Козаченко А.І. – завідувач кафедрою теорії та історії права ПЮІ, Асташова Світлана – редактор журналу «Колізей», Бабич Євгенія – голова студентського парламенту ПЮІ та Гончаренко Костянтин – менеджер інтернет-магазину «Крамниця українця».

Сповна проявити себе дівчата мали нагоду в різноманітних конкурсах.

Яскравою зіркою стала наймолодша учасниця конкурсу Кравченко Аліна. Тендітна, лагідна, ніжна та надзвичайно гарна дівчина, котра представляла на конкурс краси Полтавський юридичний коледж Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Алінка, як справжня українка, виявила свій патріотизм. Має красу, талант до співу, яким захоплювалися всі присутні. Враження самої Аліни надзвичайні, і вона буде продовжувати брати участь в подібних заходах.

Ми бажаємо Аліні залишатися такою ж гарною, милою, ніжною дівчиною.

Студенти групи ПК-11-А

ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ У НАШОМУ ЗАКЛАДІ

На початку вересня до нашого коледжу завітала гостя з США. Про цю зустріч нас повідомили завчасно, щоб бажаючі змогли підготуватися до розмови та задати цікаві питання.

Пані Патрісія прибула до Полтави з волонтерською місією. Вона вже неодноразово відвідувала нашу країну, але в коледжі побувала вперше. Після знайомства з студентами нашого закладу американка розповіла про життя та проблеми сучасної молоді в США. Гостя також з сумом додала, що події, які відбуваються на Сході України, сколихнули чи не кожного громадянина США, адже серед американського населення є багато вихідців з України, яким не є байдужим майбутнє нашої країни.

Спілкування, звичайно, відбувалося за допомогою перекладача. Після розмови студенти мали змогу ставити різноманітні питання. Але, звичайно, найбільш цікавою для них була інформація про особливості навчання та повсякденного життя звичайного американського студента. На всі питання пані Патрісія давала змістовні та інформативні відповіді.

У свою чергу студенти продемонстрували гості свої здібності. Був продекларований «Заповіт» Т.Г. Шевченка українською та англійською мовами, а також одна із студенток коледжу заспівала українську народну пісню.

Під бурхливі оплески студенти вручили гості квіти і висловили

щирі подяку за цікаву розмову та за підтримку нашої країни в нелегкі для неї часи.

На згадку про зустріч студенти коледжу сфотографувалися з американською гостею. Зустріч пройшла в теплій та дружній атмосфері.

Я. ШРАМКО

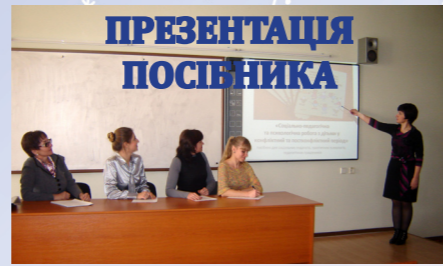
Студент групи ПК-12-А

ЗУСТРІЧ З ОСТАННІМ СВІДКОМ НЮРНБЕРЗЬКОГО ПРОЦЕСУ ЙОСИПОМ ГОФМАНОМ

У Полтавському юридичному коледжі відбулася зустріч з останнім свідком Нюрнберзького процесу (міжнародного судового процесу над колишніми керівниками гітлерівської Німеччини) Йосипом Гофманом. Полковнику відставці, 87-літній полтавчанин та колишній охоронець головного обвинувачувача від СРСР Романа Руденка, Йосип Давидович був присутнім у залі під час міжнародного трибуналу над винуватцями у злочинах проти людства. На той час він був 20-літнім юнаком – наймолодшим учасником процесу. «Зараз 20-річні вважаються мало не дітьми, а тоді ми, що пройшли війну, відчували себе цілком дорослими, зрілими людьми», – зазначає Гофман.

Присутні вислухали розповідь про події 20 листопада 1945 – 1 жовтня 1946 рр., переглянули унікальний документальний фільм про Нюрнберзький

У листопаді 2014 року на базі Полтавського юридичного коледжу відбулася презентація посібника «Соціально-педагогічна та психологічна робота з дітьми у конфліктний та постконфліктний період» для педагогічних працівників.

Видання «Соціально-педагогічна та психологічна робота з дітьми у конфліктний та постконфліктний період» є особливо актуальним для ситуації, що нині спостерігається в державі. Посібник, який має гриф Міністерства освіти і науки України, розроблено на допомогу соціальним педагогам, практичним психологам, педагогічним працівникам і всім тим, хто тісно контактує з дітьми і має знати, що і як говорити громадянам про події, які відбуваються у країні, і як допомогти їм подолати тривогу.

У результаті спільного обговорення презентації учасниками заходу було вирішено використовувати посібник «Соціально-педагогічна та психологічна робота з дітьми у конфліктний та постконфліктний період» у роботі зі студентами та батьками навчального закладу.

С.О. КОРНЕТ

Викладач коледжу

трибунал та повернення Йосипа Гофмана в Німеччину через 65 років після нього. Також мали змогу ближче познайомитися з останнім живим свідком Нюрнберзького процесу, отримати відповіді на свої запитання та ознайомитися з останньою книгою Й. Гофмана «Надеюсь, верую, сражаюсь!...».

Йосип Гофман сподівається, що нікому більше не доведеться бути свідком подібних трибуналів, і закликає усіх українців до єдності заради спільного майбутнього.

Д.ДИКАНЬ

Студентка групи ПК-13

16 ДНІВ ПРОТИ НАСИЛЛЯ

Міжнародна спільнота щорічно підтримує акцію «16 днів проти насильства». Тисячі громадян та соціалістичних і громадських організацій з більш ніж 100 країн світу активізують з 25 листопада по 10 грудня свої зусилля заради об'єднаної мети: збільшити розуміння та обізнаність про всі форми насильства у співвітчизників, створити в конкретному регіоні або окремій державі соціальний простір, вільний від насильства.

Щорічну акцію «16 днів проти насильства» (25 листопада – 10 грудня) ініціював Перший всесвітній інститут жіночого лідерства 1991 року. Власне тоді визначився зв'язок між насильством стосовно жінок та правами людей. Дати акції символічно наголошують на цьому зв'язку: 25 листопада – Міжнародний день проти насильства щодо жінок, 10 грудня – Міжнародний день прав людини.

У цей 16-денний період входять й інші важливі для демократичної спільноти дати: 1 грудня – Міжнародний день боротьби зі СНІДом, 2 грудня – Міжнародний день боротьби з рабством, 3 грудня – Міжнародний день інвалідів, 5 грудня – Міжнародний день волонтера.

Таким чином, майже кожний день від 25 листопада до 10 грудня означений фактами та аргументами стосовно того, що будь-які форми насильства (у громадській чи приватній сферах) є порушенням прав людини.

Україна приєдналася до акції «16 днів проти насильства» у 2001 році. Через рік заходи та ініціативи акції, проголошеної другим Всеукраїнським конгресом

ГОЛОДОМОР

Не звільняється пам'ять,
Відлуння знову роками.
Я зітхну... запалив обгорілу свічу,
Помічаю: не замки – твердині,
не храми
Скам'янілий чорнозем –
Потріскані стіни плачу.
Піднялись, озиваються в десятиліттях
З долини, аж немов з кам'яної гори
Надійшли. Придивлюсь:
Вкраїна, ХХ століття.
І не рік, а криваве клеймо – «33».

Минуле століття пронеслося над Україною трьома голодоморами: 1921-1922, 1932-1933, 1946-1947 років.

У нашій країні запроваджено День пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій, який щороку відзначається у четверту суботу листопада.

З метою патріотичного виховання, формування чіткої громадянської позиції молоді у закладі цього дня була проведена акція «Запали свічку пам'яті», під час якої кожен студент коледжу згадав ті страшні роки і запалив свічку як символ пам'яті про тих, хто став жертвою геноциду українського народу.

жінок, пройшли вже у 20 регіонах України, об'єднали 75 всеукраїнських

**СТОП
НАСИЛСТВУ!**

громадських організацій та представників державних структур. Основні завдання акції «16 днів проти насильства»:

- привернути увагу громадськості до актуальної для українського суспільства проблеми подолання насильства в сім'ї;
- активізувати партнерський рух громадських організацій та державних органів щодо попередження насильства та захисту прав жінок в Україні;
- сприяти утвердженню ненасильницької ідеології в територіальних громадах та в українському суспільстві загалом.

Студенти Полтавського юридичного коледжу долучилися

до участі в акції «16 днів проти насильства». Конкурс плакатів «Ми – за світ без насилля», буклетів «Як уникнути насилля і жорстокості?» були проведені у закладі. Усі групи презентували тематичні плакати і буклети. Куратори груп провели бесіду на тему: «Не вдягаймо розмови Українських синів У лайливий непотріб Розгніваних слів», усні журнали «Зупинимо СНІД, доки він не зупинив нас», «Ми – за здоровий спосіб життя. Куріння – або життя».

У період акції ми ще раз згадали про те, як навчитися не забувати цвіхи в душі близьких, як залагоджувати ситуації конфлікту, як контролювати власні емоції, що викликають агресивність. Бо агресивність – перший крок до насильства. Тож хай життєвим принципом кожного з нас стануть слова Біблійного царя Соломона: «Добро чиниш – себе прославляєш, зло чиниш – себе принижуєш!»

Д. БАБАК

Студентка групи ПК-11-А

ТРИДЦЯТИРІЧНА РОБОТА М.В. КОСТЕНКА. ГІРКІ СПОГАДИ, ЖИТТЄВІ ВРАЖЕННЯ В НОВІЙ КНИЗІ «ПРЕДЕЛЫ»

У Полтавському літературно-меморіальному музеї В. Короленка відбулася презентація книги нашого земляка, відомого поета і літературознавця Миколи Костенка – «Пределы: стихи о самом сокровенном», яку відвідали студенти ПЮК Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Збірка поезій продовжує творчу біографію автора: довгі роки пошуків, вражень, помилок і знаменні для життєвої історії письменника кроки. Книгу Микола Костенко присвячує давнім військовим друзям: прикордонникам, фронтовикам і, звісно, батькам.

«Життєві враження – результат того, що лягло на душу, що було трансформовано певним чином, що дуже близьке, що гідне, що незабутнє. Друзі, спогади, дороги і різні моральні колізії», – говорить Микола Васильович Костенко про вступ до книги.

«Пределы» Миколи Костенка – результат довгого, хвилюючого життя, мандрів далекими світами та військової служби. Написанню книги поет віддав більше сорока років. Головний персонаж книги – бентежний і цілеспрямований, ліричний і вельми приземлений, дещо старомодний і тривожно сучасний. Він уміє любити й ненавидіти. Поезії Миколи Костенка отримали чимало схвальних відгуків. Більшість поезій, за словами Миколи Костенка, написані в екстремальних ситуаціях. В основу поезії «13 вересня 1973 року» лягла подія, що перевернула все життя автора: під час служби в прикордонних військах він потрапив у авіакатастрофу.

Когда вертолётная стрижка
Падает, обламав зелёные крылья –
Жизнь на миг зажмуривает глаза,
Сама зелёная от бессилья.

Студенти нашого коледжу отримали багато вражень від літературної зустрічі, мали можливість поспілкуватися з автором презентованої збірки «Пределы» та побажали йому нових творчих успіхів.

Я. ФІЛІНСЬКА

Студентка групи ПК-11-А

НАШІ СВЯТА

Нам пощастило стати першими студентами коледжу

Бути першокурсником – це круто. Адже саме на першому курсі ти пізнаєш коледж, знайомишся з новими людьми, починаєш нову сходинку свого життя. Цього року свято студентів-першокурсників

нашого коледжу відбулося разом зі студентами Полтавського юридичного інституту на День юриста. В актовій залі на просторій сцені юні студенти дарували позитивні емоції присутнім, демонстрували свої таланти. Усі глядачі переконалися, що студентська сім'я Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого цього року збільшилася. Ці талановиті, креативні та надзвичайно розумні юнаки і дівчата – це студенти Полтавського юридичного коледжу.

Є. МАРЧЕНКО

Студентка групи ПК-11-А

САДИБА-МУЗЕЙ ПАНАСА МИРНОГО

На затишній полтавській околиці розташована садиба-музей класика української літератури Панаса Мирного (П.Я. Рудченко, 1849–1920), яку відвідали студенти нашого коледжу (групи ПК-11-А та ПК-12-А).

Нам розповіли про життєвий і творчий шлях класика української літератури, надали можливість побувати в кімнатах, де проживав і творив письменник. Ми розглянули його особисті речі, а також зіграли

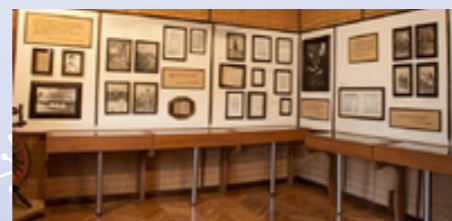

на старовинному музичному інструменті (фортепіано), якому більше 100 років.

Садиба-музей Панаса Мирного – одна із найбагатших в Україні за кількістю меморіальних предметів. Близько тисячі особистих речей, книг, документів і фотографій розміщені в семи кімнатах будинку письменника. У музеї зберігаються більше 150 рукописів Панаса Мирного і його старшого брата Івана Білика (І.Я.Рудченко), разом з яким написано роман «Хіба ревуть воли, коли ясла повні?», більше 280 листів епістолярної спадщини письменника і його сім'ї, першодруковані тексти творів Панаса Мирного, спогади про нього сучасників, архів журналу «Рідний край».

Нам розповіли, що твори Панаса Мирного, видані азербайджанською, литовською, китайською, російською, болгарською, чеською, словацькою та іншими мовами.

Музей був відкритий у 1940 році. Більше двох десятиліть ним завідував середній син письменника – Михайло Рудченко. У 1951 році у дворі садиби

перед будинком встановлений бронзовий бюст Панаса Мирного на постаменті з лабрадориту (скульптор Олексій Олійник, архітектор Макар Вронський). У 1985 році в новому приміщенні відкрита літературна експозиція.

У книзі відгуків відвідувачів музею залишили теплі слова прихильники таланту письменника з Австралії, Англії, Канади, Латвії, Німеччини, Польщі, Росії, США, Франції, Японії.

Панас Мирний придбав садибу на 3-ій Кобищанській вулиці, зараз названої його ім'ям, у березні 1903-го року. Сімнадцять останніх років життя він без втоми працював. Закінчував роман «Повія», написав поему в прозі «Сон», розповіді «Робота», «Дрібниця» і «Пригоди з «Кобзарем», а також вірші, нариси, статті. Переклав українською мовою і видав поему Генрі Лонгфелло «Пісня про Гайявате», запропонував до друку переклад трагедії Вільяма Шекспіра «Король Лір», продовжував перекладати п'єсу Фрідріха Шиллера «Орлеанська діва».

Дружина письменника Олександра Рудченко (вроджена Шейдеман) походила з німецької сім'ї. Володіла німецькою і французькою мовами. Навчалась музиці в інституті шляхетних дівчат.

Житло Панаса Мирного пам'ятає голоси Лесі Українки і Олени Пчілки, Михайла Коцюбинського і Василя Стефаника, Гната Хоткевича і Володимира Самійленка. Клавішей фортепіано доторкалися руки Марії Заньковецької і Миколи Лисенка.

Я. ШРАМКО

Студент групи ПК-12-А

ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ В. Г. КОРОЛЕНКА

3 грудня студенти Полтавського юридичного коледжу (групи ПК-11-А та ПК-12-А) відвідали літературно-меморіальний музей В.Г. Короленка.

Це була захоплююча екскурсія. Студенти дізналися про нелегке життя письменника, що останні 20 років провів у Полтаві. Музей видатного письменника-демократа Володимира Короленка розпочав свою діяльність у 1928 році з виставки «Життя і творчість В.Г. Короленка», організованої з нагоди 75-річчя від дня народження письменника. На основі цієї виставки у 1940 році було створено музей, завідувачкою якого стала донька письменника Софія Володимирівна.

У період німецько-фашистської окупації Полтави експозицію музею евакуюють до Свердловська. Сам будинок зазнає значних руйнувань. У грудні 1946 року до 25-ої річниці від дня смерті письменника дім-музей В.Г. Короленка було відновлено.

Нині до музейного комплексу входять: меморіальна садиба письменника – пам'ятка історії кінця XIX – поч. XX століть, флігель, де міститься виставкова зала, та могила письменника і його дружини на території міського парку «Перемога».

Працівники музею свято зберігають дух і велич будинку В. Короленка. Відроджені традиції його дому: літературно-мистецькі вечори, новорічні дитячі свята «Біля Короленківської ялинки». По закінченні знайомства з експозицією музею його відвідувачів чекає смачний королєвський чай з цілющого різноотрав'я.

У різні роки гостями затишного королєвського будинку були Іван Тобілевич, Панас Мирний, Михайло Коцюбинський, Валентин Катаєв, Іван Козловський.

Садиба письменника, його могила 1921 року (парк «Перемога») занесені до Державного реєстру нерухомих пам'яток України в статусі пам'ятки національного значення.

Я. ШРАМКО

Студент групи ПК-12-А

